

Geld voor ondersteuning is geen inkomen

Maart 2011

Linde Moonen
Expertisecentrum Onafhankelijk Leven

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Tegemoetkomingen aan personen met beperkingen: federale bevoegdheid ..	3
2.1. De inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT)	3
2.2. De integratietegemoetkoming (IT).....	3
2.3. Wat is het doel van deze tegemoetkomingen?	4
3. Integratie van personen met een beperking via ondersteuning: Vlaamse bevoegdheid	5
3.1. Ondersteuning via thuishulp en thuiszorg	5
3.2. Ondersteuning via het VAPH	5
3.3. Wat is het doel van ondersteuning?	5
4. Nederland: op naar een geïntegreerd budget?	7
4.1. Ondersteuning in Nederland: AWBZ-zorg en Wmo-ondersteuning	7
4.1.1. Wat?	7
4.1.2. Het PGB in Nederland	7
4.2. Tegemoetkomingen in Nederland	7
4.2.1. Tegemoetkomingen bij arbeidsongeschiktheid	7
4.2.2. Tegemoetkomingen extra kosten door ziekte of beperking	8
4.3. Een geïntegreerd budget in Nederland?	9
5. Een geïntegreerd budget in Vlaanderen?	10
5.1. Mogelijkheden	10
5.2. Wat we liever niet willen	10
6. Conclusie	11
7. Bronnen	12

1. Inleiding

Als je een beperking hebt, kan je in België op verschillende plaatsen terecht voor tegemoetkomingen en ondersteuning. Denk maar aan het ziekenfonds, het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, verschillende verzekeringsmaatschappijen, de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, enz.

Door deze versnippering bestaat er verwarring. Mensen verwarren het ontvangen van geld om ondersteuning te organiseren vaak met een inkomen.

In dit artikel pleiten we voor een beter onderscheid tussen geld voor ondersteuning en inkomen.

2. Tegemoetkomingen aan personen met beperkingen: federale bevoegdheid

We leggen in dit artikel de nadruk op de tegemoetkomingen zoals voorzien binnen de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Personen met een handicap. Deze federale overheidsdienst biedt aan personen met een beperking de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming¹ aan.

2.1. De inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT)

Als persoon met een beperking kan je een IVT ontvangen *“als de handicap het vermogen om te werken - en dus de mogelijkheid om een inkomen te verwerven – beperkt.”* (Belgische Federale Overheidsdiensten, 2010). Wat je kunt verdienen, moet dan een derde of minder zijn van wat een persoon zonder beperking op de gewone arbeidsmarkt verdient.

Bij de berekening van je tegemoetkoming, houdt de FOD rekening met je gezinssituatie en met het inkomen van je huishouden.

In september 2010 bedroeg de IVT:

- Categorie A (samenwonend met familieleden): maximum €5925,50 per jaar.
- Categorie B (alleen wonend of in een voorziening): maximum €8888,25 per jaar.
- Categorie C (samenwonend met partner of een kind ten laste): maximum €11851,00 per jaar.

Deze bedragen worden elk jaar geïndexeerd.

2.2. De integratietegemoetkoming (IT)

De integratietegemoetkoming *“wordt toegekend aan de persoon met een handicap die vanwege een vermindering van de zelfredzaamheid, bijkomende kosten te dragen heeft.”* (Belgische Federale Overheidsdiensten, 2010).

¹ Deze tegemoetkomingen worden verleend door de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

Een arts gaat na in welke mate je beperking invloed heeft op je leven. Hij stelt vast welke moeilijkheden je in het dagelijks leven ervaart. Op basis daarvan krijg je een aantal punten toegewezen tussen 0 en 18. Dit aantal punten bepaalt de medische categorie waarin je valt. Om een integratietegemoetkoming te krijgen, moet je minimum 7 punten scoren.

Net als bij de inkomensvervangende tegemoetkoming, zijn ook bij de integratietegemoetkoming de inkomsten van je hele huishouden belangrijk.

In september 2010 bedroeg de IT:

- Categorie I: maximum €1082,50 per jaar.
- Categorie II: maximum €3688,76 per jaar.
- Categorie III: maximum €5894,18 per jaar.
- Categorie IV: maximum €8587,07 per jaar.
- Categorie V: maximum €9741,49 per jaar.

Deze bedragen worden elk jaar geïndexeerd.

2.3. Wat is het doel van deze tegemoetkomingen?

De inkomensvervangende en integratietegemoetkoming moeten de rechten van personen met een beperking in België garanderen.

Het VN-verdrag over de rechten van personen met een handicap² zegt dat iedereen recht heeft op onderwijs, gezondheid, redelijke aanpassingen, enzovoort. De overheid moet er voor zorgen dat ook personen met een beperking een gelijkwaardige behandeling krijgen. Het VN-verdrag spreekt ook over gelijkheid in levensstandaard en sociale bescherming (artikel 28). De inkomensvervangende en integratietegemoetkoming kunnen daar in België mee voor zorgen.

Een beperking brengt extra kosten met zich mee. Door een IT en IVT toe te kennen, compenseert de overheid deze kosten. Hierdoor kunnen personen met een beperking in hun levensonderhoud voorzien.

De overheid zegt hierover het volgende:

“De federale overheid kent financiële tegemoetkomingen toe aan personen met een handicap die niet over voldoende inkomsten beschikken om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien.” (Belgische Federale Overheidsdiensten, 2010)

² Dit verdrag werd door België geratificeerd op 2 juli 2009.

3. Integratie van personen met een beperking via ondersteuning: Vlaamse bevoegdheid

Als persoon met een beperking kan je in Vlaanderen op twee manieren ondersteuning krijgen.

Ten eerste kan je een beroep doen op reguliere ondersteuning. Deze ondersteuning is ook toegankelijk voor personen zonder beperking. Denk maar aan thuiszorg en thuishulp.

Ten tweede voorziet het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap ondersteuning specifiek voor personen met beperkingen. Deze is niet rechtstreeks toegankelijk. Je moet je eerst inschrijven bij het VAPH .

3.1. Ondersteuning via thuishulp en thuiszorg

Binnen de thuiszorg of thuishulp zijn er verschillende vormen van hulp- en dienstverlening zoals kappers aan huis, thuisverpleging, hulp in het huishouden, enzovoort. Thuiszorg of thuishulp is regulier. Alle personen die het nodig hebben, kunnen hier beroep op doen.

Verschiedende lokale en regionale dienstencentra bieden thuishulp of thuiszorg. We vinden deze vorm van ondersteuning terug bij gemeenschappen, gewesten, OCMW's, ziekenfondsen en organisaties vanuit de privésector.

Wie gebruik wil maken van thuiszorg of thuishulp, hoeft dit niet volledig zelf te betalen. Wat je zelf moet betalen, is afhankelijk van je gezinssituatie en gezinsinkomen. Vaak kan je geld terugkrijgen van het ziekenfonds of het OCMW.

3.2. Ondersteuning via het VAPH

Het VAPH biedt verschillende vormen van ondersteuning specifiek voor personen met een beperking

Je kan een beroep doen op het VAPH als je hulpmiddelen aankoopt of je woning of wagen aanpast. Het Agentschap stelde een referentielijst³ op die bepaalt om welke hulpmiddelen en aanpassingen het gaat en hoeveel geld je terug krijgt.

Het VAPH subsidieert ook de diensten en voorzieningen die je kunnen ondersteunen via begeleiding of opvang. Het gaat dan om de ambulante, semi-residentiële en residentiële diensten en voorzieningen. We noemen dit ook wel de zorg in natura.

Ten slotte voorziet het VAPH in directe financiering. Dit betekent dat je als persoon met een beperking geld krijgt van de overheid om zelf je ondersteuning te organiseren. Momenteel hebben we in Vlaanderen het Persoonlijke AssistentieBudget (PAB) en het experiment met het Persoonsgebonden Budget (PGB).

3.3. Wat is het doel van ondersteuning?

Thuiszorg en thuishulp willen personen zo lang mogelijk thuis verzorgen en ondersteunen. Verder willen deze diensten er voor zorgen dat personen (sneller) naar huis terug kunnen keren na een operatie bijvoorbeeld.

³ Je vindt deze lijst op <http://www.vaph.be/vlafo/view/nl/1965395-Refertelijst.html>.

Het VAPH wil “(...)de participatie, integratie en gelijkheid van kansen van personen met een handicap bevorderen in alle domeinen van het maatschappelijk leven. Het doel is dat zij de grootst mogelijke autonomie en levenskwaliteit bereiken.” (VAPH, 2007).

Bij ondersteuning via thuiszorg, thuishulp en het VAPH ligt de nadruk op:

- Participatie
- Integratie
- Kwaliteit van Bestaan
- Zelfstandig leven

Deze doelstellingen passen ook binnen het VN-verdrag over de rechten van personen met een handicap. Maar de doelen gaan verder dan het recht op een goede levensstandaard. Het gaat om het recht op deelnemen aan de maatschappij en het recht op eenzelfde Kwaliteit van Bestaan als iedere andere persoon.

4. Nederland: op naar een geïntegreerd budget?

Wanneer we in Vlaanderen nadenken over ondersteuning voor personen met een beperking, horen we vaak spreken over het Nederlandse systeem. Het participatiebudget in Nederland zou al het geld voor personen met een beperking verzamelen in één budget. Maar klopt dit wel?

4.1. Ondersteuning in Nederland: AWBZ-zorg en Wmo-ondersteuning

4.1.1. Wat?

De Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) betaalt langdurige zorg voor personen met een beperking in Nederland. Iedere Nederlander is verplicht om voor deze zorgverzekering te betalen.

Als je een indicatie hebt, kan je beroep doen op AWBZ-zorg. Je kunt dan kiezen voor zorg in natura (ZiN) of voor een PGB. Dit is vergelijkbaar met de ondersteuning vanuit het VAPH in Vlaanderen.

De gemeenten voeren de Wmo of Wet Maatschappelijke Ondersteuning uit. Dankzij deze wet krijgen personen met een beperking hulp in het huishouden, aanpassingen, vervoer, maaltijdvoorziening, enzovoort. Dit kan via zorg in natura of met een eigen PGB gericht op hulp in het huishouden.

4.1.2. Het PGB in Nederland

Nederland kent verschillende manieren om het persoonsgebonden budget (PGB) aan te bieden⁴.

We zetten ze hier even op een rijtje:

- Het PGB vanuit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ).
- Het PGB vanuit de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (Wmo) voor hulp in het huishouden.
- Het PGB vanuit de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW) voor aanpassing van werk.

4.2. Tegemoetkomingen in Nederland

4.2.1. Tegemoetkomingen bij arbeidsongeschiktheid

Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) regelt de tegemoetkomingen voor personen die door ziekte, handicap of ouderdom arbeidsongeschikt zijn. We vertellen je wat meer over de Wajong en de WIA.

Wie al vanaf jonge leeftijd arbeidsongeschikt is, krijgt een Wajong-uitkering. Wajong staat voor 'Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten'.

⁴ Meer informatie over de 'soorten' PGB in Nederland vind je terug in het volgende rapport: Decruynaere, E. (2010). *Het PGB in Nederland*. Onuitgegeven rapport, Expertisecentrum Onafhankelijk Leven. <http://www.independentliving.be/publicatiesexpertise/>

Personen die voor hun 18 door een ziekte of beperking voor 75% arbeidsongeschikt zijn, krijgen deze uitkering. Voor studenten en personen in een opleiding, is de leeftijd opgetrokken naar 30 jaar.

De Wajong is een aanvulling op je loon. Deze uitkering vult je loon aan tot 75% van het minimumloon in Nederland. Als je niet werkt, gaat men uit van het minimum(jeugd)loon.

Sinds 2006 komen alle Nederlanders die langer dan 2 jaar ziek zijn, ook in contact met de WIA of Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen. Wat je kunt verdienen, mag dan maximum 65% zijn van wat een gezonde persoon op de gewone arbeidsmarkt verdient.

De WIA bestaat uit twee uitkeringen:

- De IVA-uitkering of 'Inkomensverzekering Volledig en duurzaam Arbeidsongeschikten': deze uitkering is er voor personen die volledig arbeidsongeschikt zijn en geen kans op herstel hebben.

De hoogte van de uitkering is afhankelijk van wat je verdiende voor je arbeidsongeschikt werd. Je krijgt maximum €187,77 per dag (juli 2010, UWV, n.d.).

- De WGA of 'Werkhervatting Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten'. Deze uitkering is er voor personen die gedeeltelijk of volledig arbeidsongeschikt zijn maar wel kans op herstel hebben. Deze uitkering kan het loon aanvullen, ermee samenhangen of verbonden zijn aan het minimumloon⁵.

4.2.2. Tegemoetkomingen extra kosten door ziekte of beperking

De Wtcg of Wet Tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten compenseert de extra kosten die een ziekte of beperking met zich meebrengen. Het CAK of Centraal Administratie Kantoor gaat automatisch na of je in aanmerking komt voor deze tegemoetkoming. Het CAK kijkt hiervoor naar je leeftijd en zorggebruik. Een Wtcg-tegemoetkoming bedraagt €150 tot €500 per jaar.

Als je recht hebt op een UWV-uitkering (zie hierboven), krijgt je vanuit Wtcg nog eens een tegemoetkoming voor arbeidsongeschikten van €350 per jaar.

De Nederlandse gemeenten bieden ook bijzondere bijstand aan hun inwoners met een beperking of ziekte. Als je een inkomen hebt op of rond het minimumloon, krijg je de noodzakelijke uitgaven zoals medische kosten, extra stookkosten en kledij terugbetaald. De regels van deze bijzondere bijstand verschillen per gemeente.

Ten slotte kan je de specifieke zorgkosten van de personenbelasting aftrekken. Het gaat om zorgkosten die je niet via een andere regeling of verzekering kan terugkrijgen. De totale kosten moeten hoger zijn dan een drempelbedrag dat wordt bepaald door jouw inkomen en dat van je partner.

⁵ We verwijzen de geïnteresseerden graag door naar <http://www.uwv.nl/wia/langdurig-ziek/wat-is-wia/wga-uitkering/index.aspx> voor meer informatie over WGA.

4.3. Een geïntegreerd budget in Nederland?

Per Saldo⁶ en de Nederlandse CG Raad⁷ pleiten voor een participatiebudget dat verschillende budgetten verzamelt. Sinds januari 2008 experimenteert de Nederlandse overheid met een 'participatiebudget werk en zorg' bij 15 personen. Dit experiment wordt sinds 1 januari 2011 geëvalueerd door onderzoekers.

In het experiment krijgen de deelnemers een totaalbudget dat het PGB voor AWBZ-zorg combineert met een nieuw PGB waarmee je WIA-werkvoorzieningen kan inkopen. Het gaat om werkvoorzieningen zoals jobcoaching, aanpassingen aan je auto of werkplek, vervoerskosten en leefkilometers.

Het participatiebudget combineert dus ondersteuning in het dagelijks leven met ondersteuning bij het uitoefenen van je werk.

Dit participatiebudget heeft een aantal doelen:

- Personen met een beperking nemen meer deel aan het maatschappelijk leven.
- Personen met een beperking werken meer.
- Personen met een beperking hebben meer keuzevrijheid want ze kopen zelf hun zorg en werkvoorzieningen in.
- Er is minder administratieve last: 1 loket, 1 budget, 1 verantwoording.

Zoals je hierboven kan lezen, omvat het 'participatiebudget werk en zorg' geen uitkeringen. De deelnemers aan het experiment doen nog steeds afzonderlijk beroep op Wajong of WAO⁸ (von Meyenfeldt & Mur, 2009).

Het participatiebudget omvat ook niet alle vormen van ondersteuning. Wmo staat hier nog steeds los van. De deelnemers moeten Wmo dan ook afzonderlijk aanvragen en verantwoorden (von Meyenfeldt & Mur, 2009).

We stellen vast dat het participatiebudget in Nederland een aantal budgetten voor ondersteuning verzamelt. Het PGB vanuit AWBZ wordt verruimd zodat ondersteuning op het werk ook mogelijk is.

Ook bij het participatiebudget bestaat nog steeds een scheiding tussen een budget voor ondersteuning en tegemoetkomingen.

⁶ Per Saldo is een budgethoudersvereniging. Je vindt meer informatie op: www.pgb.nl

⁷ De CG Raad is de koepel van cliëntenverenigingen in Nederland. Je vindt meer informatie op: www.cg-raad.nl

⁸ Sinds 2005 is WAO vervangen door WIA.

5. Een geïntegreerd budget in Vlaanderen?

Is het mogelijk om ook in Vlaanderen een budget op te stellen dat ruimer is dan het Persoonlijke Assistentiebudget (PAB)? Wat houdt dit budget dan in? En vooral, wat houdt dit budget dan niet in?

5.1. Mogelijkheden

We zien twee mogelijkheden voor een geïntegreerd budget in Vlaanderen.

Ten eerste kunnen we het bestaande PAB uitbreiden met geld voor ondersteuning in het onderwijs. Het gaat dan om:

- **Geld voor GOn of Geïntegreerd Onderwijs.** Op deze manier krijgen scholen voor buitengewoon onderwijs een som geld waarmee ze kinderen met een beperking in het gewone onderwijs begeleiden.
- **Geld voor IOn of Inclusief Onderwijs.** In dit experiment krijgen 50 kinderen met een verstandelijke beperking de kans om aan het gewone onderwijs deel te nemen. Een school voor buitengewoon onderwijs ondersteunt de kinderen en krijgt hiervoor een som geld.
- **Geld voor de meerkost van buitengewoon onderwijs.** Dit geld zetten we om in een budget. Het nieuwe onderwijsbudget voegen we toe aan het PAB voor schoolgaande kinderen en jongeren.

Ten tweede kunnen we het PAB uitbreiden met geld voor ondersteuning bij het werken. Dit is vergelijkbaar met het participatiebudget in Nederland.

Het gaat dan om:

- **Geld voor een Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP).** De VDAB of Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding geeft werkgevers een premie als ze een persoon met een beperking in dienst nemen.
- **Geld voor andere Bijzondere Tewerkstelling Ondersteunende Maatregelen.** De VDAB voorziet ook een tussenkomst bij aanpassingen aan de werkplek, gereedschap en kledij, tolken en verplaatsings- of verblijfskosten.
- **Subsidies voor beschutte werkplaatsen.** Dit geld zetten we om in een budget. Het nieuwe werkbudget voegen we toe aan het PAB om werken te ondersteunen.

Als we het PAB op deze manieren verruimen, gaat het nog steeds om geld voor ondersteuning. De tegemoetkomingen waarover we het eerder hadden (IT en IVT) maken dan geen deel uit van het uitgebreide PAB.

5.2. Wat we liever niet willen

We willen niet dat er één cash budget komt dat zowel geld voor ondersteuning als inkomen omvat. Het samenvoegen van PAB met IT en IVT kan immers volgende effecten hebben:

- **Verdere verwarring van geld voor ondersteuning met een inkomen.**
- **Stijgende administratieve last.**

In Nederland blijkt het participatiebudget voor meer administratie te zorgen. Dit tegen de verwachtingen in (von Meyenfeldt & Mur, 2009).

Om de administratie te verminderen, stelde Minister Vandeuren in Perspectief 2020 voor om de bewijsplicht af te schaffen. Maar als geld voor ondersteuning en inkomen samen in één cash budget komen, zal het om grote sommen geld gaan. Het lijkt ons geen goed idee om niet na te gaan waaraan mensen het besteden. De kans op zwartwerk neemt dan toe. Tegelijk zal ook bij de meer kwetsbare groep van personen met een beperking de kans op misbruik vanuit de omgeving toenemen.

- **We vrezen voor het ontstaan van een grote bovengecategorie.**

Een groot aantal mensen zal het hoogst beschikbare geïntegreerde budget krijgen. In deze grote groep zal onvoldoende onderscheid zijn tussen personen met verschillende behoeften. Voor personen met de zwaarste ondersteuningsnood kan dit een te laag budget betekenen. Voor personen met een lichtere ondersteuningsnood kan dit een te groot budget betekenen.

- **Stijgende armoede bij personen met een beperking of chronische ziekte.** Dit terwijl 25% van de personen met een beperking of chronische ziekte nu al in armoede leeft. (Augustyns, Adams, Vriesacker, Janssens & Van Hal, 2010).

6. Conclusie

We komen in deze tekst tot drie belangrijke conclusies:

1. Personen met een beperking krijgen in Vlaanderen en Nederland zowel geld voor ondersteuning als tegemoetkomingen. Dit zijn twee verschillende manieren om de rechten voor personen met een beperking te garanderen.
2. In Nederland experimenteert de overheid met een participatiebudget dat het PGB uitbreidt. Tegemoetkomingen maken geen deel uit van dit budget.
3. In Vlaanderen kunnen we het PAB ook uitbreiden. Tegemoetkomingen mogen ook hier geen deel uitmaken van dit totaalbudget.

7. Bronnen

- Augustyns, N., Adams, M., Vriesacker, B., Janssens, H. & Van Hal, G. (2010). *Handicap, inkomen en toegang tot de gezondheidszorg. Resultaten van een kwantitatief en kwalitatief onderzoek*. Onuitgegeven masterproef, Universiteit Antwerpen, Faculteit Geneeskunde.
- Belgische Federale Overheidsdiensten (2010). *Inkomensvervangende tegemoetkoming*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op http://www.belgium.be/nl/gezondheid/handicap/inkomensvervangende_uitkering/
- Belgische Federale Overheidsdiensten (2010). *De Inkomensvervangende tegemoetkoming en de Integratietegemoetkoming*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op http://www.handicap.fgov.be/docs/ARR_AI_nl.pdf
- Belgische Federale Overheidsdiensten (2010). *Tegemoetkomingen aan personen met een handicap. Barema's op 01/09/2010*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op http://www.handicap.fgov.be/docs/2010_09_tegemoetkomingen_bar.pdf
- Belgische Federale Overheidsdiensten (2010). *Wet betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op www.handicap.fgov.be/docs/wet.doc
- Belgische Federale Overheidsdiensten (2010). *Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op http://www.handicap.fgov.be/docs/verdrag_nl.pdf
- Decruynaere, E. (2010). *Het PGB in Nederland*. Onuitgegeven rapport, Expertisecentrum Onafhankelijk Leven.
- Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (2008). *Ik heb wat, krijg ik ook wat? Wegwijzer bij kosten van handicap en ziekte 2009*. Den Haag: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.
- Per Saldo (n.d.). *Participatiebudget*. Geraadpleegd op 15 november 2010, op <http://www.pgb.nl/persaldo/participatiebudget/?waxtrapp=dbjxrMsHcwOhcPjBCU>
- Regelhulp (2010). *Inkomen*. Geraadpleegd op 8 november 2010, op <https://www.regelhulp.nl/soort-hulp/inkomen-geld/>
- VAPH (2007). *Over het VAPH? Wat doet het VAPH?* Geraadpleegd op 3 november 2010, op <http://www.vaph.be/vlafo/view/nl/20876-Wat+doet+het+VAPH.html>
- VAPH (2009). *U heeft een handicap. Waar kan u terecht? Informatie voor personen met een handicap*. Brussel: De Blauwe Peer.
- Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid (2010). *Thuiszorg*. Geraadpleegd op 3 november 2010, op http://www.zorg-en-gezondheid.be/adressen_thuiszorg/
- von Meyenfeldt, L. & Mur, S. (2009). *Tussenevaluatie van de pilot Participatiebudget. Onderzoek in opdracht van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport*. Den Haag: Ape.
- UWV (n.d.). *Zo werkt WIA*. Geraadpleegd op 8 november 2010, op <http://www.uwv.nl/wia/index.aspx>
- UWV (n.d.). *Werken en leven met Wajong*. Geraadpleegd op 8 november 2010, op <http://www.uwv.nl/wajong/>

UWV (n.d.). *Bedragen*. Geraadpleegd op 8 november 2010, op <http://www.uwv.nl/particulieren/algemeen/bedragen.aspx>

UWV, Menzis & VGZ (2008). *Pilot Participatiebudget werk en zorg. 2009 informatie regeling*. Onuitgegeven informatiebrochure, UWV, Menzis en VGZ.

UWV WERKbedrijf (2010). *Ondersteuning bij (het zoeken naar) werk. Hulpmiddelen en vergoedingen als u een ziekte of handicap heeft*. Geraadpleegd op 15 november 2010, op <http://www.uwv.nl/particulieren/brochures/brochures/WB11000277.aspx>